

denne helt eller delvis at udrede samme. Rævnets Kjendelse er endelig.

§ 7.

Selv om der ingen Revisionsudsættelser er at forelægge Sparekassensinspektøren efter § 6, bliver Regnskabet dog at indsende til ham, saasnart det er revideret, og, hvor dette efter § 6 er fornødent, gennemgaaet af det der omhandlede Tilsyn. Det paahviler derhos Sparekassensinspektøren at skaffe sig Kundskab om Sparekassernes Virkemaade og Status ved personlig at anstille Undersøgelser paa Stedet, under hvilke Bestyrelsen da er pligtig at meddele enhver Oplysning, som han forlanger angaaende Sparekassens Forhold. Naar Regnskabet er afgjort, bliver det med Revisionens Udsættelser og Decisionens Kjendelser af Bestyrelsen at offentliggjøre i den eller de Aviser, som Vedtagten dertil har udset, eller som Bestyrelsen, hvis ingen Bestemmelse findes i Vedtagten, anser for egnet dertil. Om samtlige Sparekassers Virksomhed og Tilstand afgiver Sparekassensinspektøren en aarlig Indberetning til Indenrigsministeren, der bestemmer, i hvilket Omfang samme bliver at offentliggjøre i Ministerialtidenden.

§ 8.

Fremgaar det af Sparekassens Aarsregnskab eller af de af Inspektøren i Genhold til § 7 foretagne Undersøgelser, at Sparekassen ikke blot har tabt sin Reserverfond, men ogsaa paadraget sig en saadan Underbalance, at der mangler Dækning for 5 pCt. af Indskydernes Tilgodehavende, i hvilken Henseende den i § 4 foreskrevne Ansættelse af Værdipapirer bliver at lægge til Grund, skal Sparekassensinspektøren, naar Underbalancen erkjendes af Sparekassens Bestyrelse, være besjætt til at standse en saadan Sparekassens Virksomhed. Stiller Bestyrelsen Sikkerhed for Underbalancen og denne godkjendes af Indenrigsministeren, bortfalder Standningen, i modsat Fald bliver Sparekassen at overgive til Konkursbehandling. Erkjender Bestyrelsen derimod ikke Underbalancen, maa Sparekassensinspektøren forelægge Sagen for det i § 6 omhandlede Rævn, der da endelig afgjør, om Sparekassen kan fortsætte, eller om den skal gives under Konkursbehandling. Gaar Kjendelsen i den sidstnævnte Retning, vil Bestyrelsen dog endnu kunne undgaa Konkursen ved at stille Sikkerhed som ovenfor nævnt.

Saa vel i de heromhandlede Tilfælde, som hvor en Sparekasse ellers kommer under Konkursbehandling, kan Kongen gennem Justitsministeren anordne Voets Behandling ved Kommissarier, selv om Betingelserne i Konkurslovens § 147 ikke ere tilfæde.

Saa snart en Sparekassens Bestyrelse bliver vidende om den i nærværende Paragraf omhandlede Underbalance, har den uophødelig og naonlig, hvis Underbalancen fremgaar af Aars-

regnskabet, uden at afvente Revisionen at gjøre Indberetning berom til Sparekassensinspektøren.

§ 9.

Ophører en Sparekasse med sin Virksomhed, og der i dens Vedtægt Intet er foreskrevet om Anvendelsen af det tilbageværende Overflud, eller om hvem der herom har at træffe Bestemmelse, tilkommer det Indenrigsministeren, efter indhentet Forslag fra Rævens hidtilværende Bestyrelse, at bestemme, til Fordel for hvilke almengavnige Formaal i den Kreds, for hvilken Sparekassen er stiftet, Overfludet bliver at anvende.

§ 10.

De i Lov om Firmaer m. m. af 23de Januar 1862 indeholdte Bestemmelser om anonyme Selskaber og Foreninger skulle ogsaa gjælde med Hensyn til Sparekasser.

§ 11.

Denne Lov kommer ikke til Anvendelse paa Banker eller lignende Pengeinstituter, hvorved Deltagelse i Udbytte og Overflud er forbeholdt Siftere, Garanter eller Aktionærer, eller som drive Begjæmsætning. Slige Pengeinstituter maa ikke kalde sig Sparekasser og kunne ikke ved iøvrigt at drive deres Forretning eller Dele deraf paa Sparekassensveie opnaa de Begjæmsætninger, der i Lovgivningen er tilfagt Sparekasser.

Herfra gjøres dog Undtagelse for de nu bestaaende Instituter af den nævnte Art, der i Genhold til den hidtil gjældende Lovgivning tillige drive Sparekassensvirksomhed. Naar disse Instituter maatte ønske at fortsætte den nævnte Forening af Bank- og Sparekassensvirksomhed under de i nærværende Lov givne Forbudsstraffer, skal dette kunne tilfædes dem saavel for Hovedinstituttet som for de fra dette alt oprettede Filialer, uden at de derved miste de hidtil nydte Begjæmsætninger. De paagjældende Instituter have i saa Fald inden 3 Maanedes fra denne Lovs Krafttræden for Indenrigsministeren at anmeldte, at de agte at fortsætte deres Virksomhed i Overensstemmelse med nærværende Lov, og Indenrigsministeren skal da være bemyndiget til for 10 Aar ad Gangen at forlange de det vedkommende Institut nu indrømmede Begjæmsætninger tilligemed Retten til at føre Navn af Sparekasse. Ligesom den omhandlede Forlængelse imidlertid vil være at betinge af, at det paagjældende Institut vedblivende yder Sparerne en lignende reel Sikkerhed som den, der for Tidsløbet følger af Institutets Vedtægter, saaledes skal Indenrigsministeren paa den anden Side være bemyndiget til, undtagelsesvis og efter Omstændighederne paa Tid, at tilstaa de omspurgte Instituter saadanne Lempelser i Lovens Forbudsstraffer, som paa Grund af Institutets særlige Forhold maatte være nødvendige,